

тѣ извеждатъ го и го развождватъ доволно врѣме. Най-послѣ, като ся спира коляската, снематъ го, и, щомъ стѣпва на земьктѣ, стражаритѣ му ся отдалечаватъ на бързо. А той като развързва връскѣтѣ отъ очитѣ си намѣрва ся на истото мѣсто, дѣто были го най-напрѣдъ уловили.

Тѣзи извѣстія ми причинихъ голѣмо безспокойствіе. Заплашваніята на Пулоскаго много мя стряхахъ, не толкозь за мене, колкото за Лодоискѣ, която оставаше въ неговѣ власть; защото въ буйството си, можаше да направи противу неѣ най-голѣмѣтѣ жестокость. И тѣй рѣшихъ да ся изложѣ на всякѣ бѣдѣ и прѣмеждіе, за да открьѣ прибѣжището на бащѣтѣ и затворѣтѣ на дѣщерѣтѣ. На утринѣ-тѣ, открьѣхъ намѣреніето си на сестрытѣ си, и трѣгнѣхъ отъ столицѣтѣ, придруженъ само отъ Болеслава, на когото ся казвахъ братъ на всякъдѣ.

Обходихмы всичкѣ Польшѣ, и тогазь видѣхъ, че страхѣтѣ на Пулоскаго ся оправдаваше отъ това което тогазь ставаше. Русситѣ подѣ прѣдлогѣ да дадѣтѣ клетвѣ на вѣрность на новый царь, прѣснѣты по областитѣ, правяхъ всякаквы озлобленія въ градоветѣ, и оустошавахъ полята.

Слѣдѣ едно бесполезно три мѣсеца ходаніе и дираніе, отчаянъ вече че не ще намѣрѣ Лодоискѣ, тежко нажаленъ за страданіята на отечеството ми, въ сѣтованіе за него, за мене и за Лодоискѣ, азъ ся вращахъ къмъ Варшавѣ, съ намѣреніе да обадиѣ поне на царя каквы злины правяхъ чужденцытѣ въ